

Japonci zasedli Peiping - Fanatizem pravoslavne cerkve

Japonska armada zasedla starodavno kitajsko prestolico Peking. — Letaki iz aeroplanov obljubljeni Kitajcem, da jih bodo Japonci "varovali" pred njih vlado. — Možnost, da proglasi Japonska to mesto ponovno za prestolico severnega kitajskega cesarstva.

Peiping, Japonska. — Ne, da bi naletel na kak odpor, je oddelek japonske armade vkorakal to nedeljo v tukajšnje mesto in ga zasedel. Tako je postala prestolnica bivšega kitajskega cesarstva, ki se je tedaj imenovala Peking, last tujcem; je namreč skoraj gotova stvar, da Japonci ne bodo več izpustili, kar so dobili v svoje roke.

Četa, ki je vkorakala v mesto, si je izbrala za svoj pohod najbolj prominentne dele mesta. V paradi je tukaj kralo 3000 vojakov mimo bivše cesarske palače in pod različnimi slavloli, ki so jih dali postaviti bivši kitajski cesarji in ki so govorili o nekdanji slavi velikega starodavnega cesarstva. S seboj so imeli 15 tankov in število konjenice. Med paradi so japonski aeroplani brneli nad glavami gledalcev in izpuščali letake, na katerih se je čitalo:

"Kitajsko ljudstvo in severna Kitajška bodo vedno ostali severni Kitajci. Japonska armada je izgnala vaše hudobne gospodvalce in njih zlobne armade in jih bo držala proč. Četudi se pripravlja Nanking za vojno, ne boste v strahu. Japonska armada vas bo varovala."

Ti letaki so bili namenjeni za kitajsko prebivalstvo, vendar pa niso posebno učinkovito vplivali nanj. Ljudstvo je sicer stalo ob cestah in radovedno opazovalo prihajajočo japonsko vojsko, vendar ni bilo nikakega pozdravljanja in so se očitno vdali v položaj kot v nekaj, česar ne morejo preprečiti. Slišali pa so se domnevati, da utegne Japonska proglasiti to mesto ponovno za prestolico nove severne kitajske države in postaviti na prestol bivšega kitajskega cesarja Pu-ji ter to pokrajino združiti z Mandžukuo, v kateri že od leta 1934 vlada ta Pu-ji kot cesar pod japonsko kontrolo pod imenom Kang Teh.

Med tem pa se razvili iz japonskih listov v Tokio, da se tamkaj splošno pričakuje, da se bo razvnela splošna vojna širom cele Kitajske. Seveda obdružuje Japonci Kitajce, da bodo povzročili to vojno, češ, da oni sami nimajo nikakih osvojevalnih namenov. Nasprotno pa pravijo, da kitajska vlada v Nankingu zbira močno vojsko po celi Kitajski in je pripravljena, da udari na Japonce.

Enake trditve in napovedi o splošni vojni se slišijo tudi iz kitajskih vodilnih krogov, češ, da se je kitajsko ljudstvo naveličalo slabotne politike, ki so jo doslej vodili nekateri kitajski višji uradniki napram Japoncem ter bo pomedlo s takimi voditelji in postavilo druge, ki bodo znali čuvati interese Kitajske.

NADEBUDNA MLADINA
Chicago, Ill. — V pekarijskem podjetju na 2305½ Devon ave. je zadnji petek zvečer izvršil rop mlad par, ki obeta priti še "daleč," ako bo

REV. L. KUŽNIK UTONIL

Mladi slovenski duhovnik, ki je bil pred tremi leti posvečen, je zadnjo soboto utonil.

Cleveland, Ohio. — (Brzljavo) — Mladi slovenski duhovnik, pomočnik v Collinwoodu pri slovenski fari Matere Božje, č. g. Ludvik Kužnik, ki je pred tremi leti pel novo mašo, je v soboto utonil. Pogreb bo v sredo dopoldne iz slovenske cerkve v Collinwoodu.

Ta kratka brzojavna novica bo gotovo vsakega užalostila. To je že tretji mladi slovenski duhovnik, ki je tekom dobrega leta umrl. Prvi je bil č. g. pokojni Virant, spomladi č. g. Schuster in zdaj mladi č. g. Kužnik. Pokojnik je bil zelo agilen, nadarjen gospod in je kazal velike sposobnosti za duhovnika voditelja. Rodom je bil iz Newburške naselbine od sv. Lovrenca, veleč. g. kanonika Omanove župnije. Tam zapušta žalujočo mater, brate in sestre, za katere je to gotovo silno hud udarec. Vsem ožjim sorodnikom, kakor tudi žalujočim faranom v Collinwoodu naše iskreno sožalje. Pokojniku pa rajsko veselje pri Bogu, katerega zvest služabnik je bil!

GRDINOVE SLIKE

Willard Wis. in Chicago hočeta Grdinove slike, in sicer za sledeče dneve: V soboto in nedeljo 28. in 29. t. m. na Willardu, v torek 31. avgusta pa v Chicagu, pod auspicijem društva sv. Družine. Več o tem bo še poročano.

KITAJSKA SI NABAVLJA OROŽJE

Washington, D. C. — Med državami, ki so tekom julija nakupovale orožje v Zed. državah, stoji Kitajška na prvem mestu. Skupno je izvozila aeroplanov, pušk, municije in podobnega za nekaj več kakor 300.000. Na drugem mestu stoji Japonska, ki je nakupila orožja za nekaj nad \$200.000.

ZAHTEVA ZA DELAVSKO GLASOVANJE

Detroit, Mich. — Vodstvo unije avtomobilskih delavcev je zadnji petek objavilo, da je pri vladnem odboru za delavske odnose vložilo petico za uvedbo glasovanja med delavstvom vseh tovarn Chrysler korporacije, da se ugotovi, katera unija naj ima vodilno mesto. Plymouth tovarna se je zadnji teden zaprla, ko je zastavkalo 21.000 uslužbencev v njej.

nadaljeval s tem poslom. Fant, ki je nastopil s revolvarjem v roki, ni mogel biti star več kakor 18 let, in z njim je bila neka punčara, stara komaj 16 let. Dobila stala \$10 ter nato pobegnila.

SODNI PREDLOG SPREJET

Predsednikov predlog končno pokopan.

Washington, D. C. — Skoraj brez vsake opozicije je senatska zbornica preteklo soboto odobrila novi zakonski predlog o sodiščih, ki ga je sestavil senatski juridični odbor. Ta predlog je preostanek bivšega važnega predsednikovega predloga glede reforme vrhovnega sodišča, katerega pa je juridični odbor tako obdelal, da je to, kar je ostalo od njega, skoraj brezpomembno in se bavi le z nižjim sodišči.

FATHER HUGO BREN NEVARNO OBOLEL

Prav pred zaključkom te številke smo bili obveščeni, da je preč. g. Dr. Hugo Bren, OFM. profesor bogoslovja v Lemontu, nevarno obolel. Vsem duhovnim sobratom in vsem našim rojakom obolelega gospoda prav toplo priporočamo, da se ga spomnijo v molitvah. Blagemu gospodu pa želimo čimprejnjega okrevanja!

DEČEK SE ZAPRL V POŠT. NI NABIRALNIK

Trenton, N. J. — Precej neprijetnih 20 minut je preživel pretekli petek štiri leta stari Jimmie Banker v zaporu, v katerega je sam zlezal. Fantek je videl, da iz poštnega nabiralnika za pakete molli par gumijastih čevljev in odločil se je, da jih dobi ven. Njegova devetletna sestra je odprla pokrov, deček je zlezal v nabiralnik, na kar se je pokrov avtomatično za njim zaprl. Ko pa se je znašel v temni skatliji, se je prestrašil in pričel kričati. Njegov jok je privabil množico ljudi in seveda policijo tudi. Neki policist je držal pokrov odprto, da je mogel jetnik dikati, dokler ni prihitel poštni uslužbenec s ključem.

BARANTANJE ZA ŠPANIJO

London, Anglija. — Krva-veča Španija je od evropskih držav ponovno prepuščena svoji žalostni usodi. Pretekli petek se je namreč mednarodni nevtralnostni odbor, obstoječ iz 27 držav, brezuspešno prekljal med seboj in se nato razšel na počitnice za več tednov, ne da bi kaj ukrenil, da se odpravijo tujezemski vojniki iz Španije, ali da se drugače pospeši konec vojne.

PO KAT. SVETU

— London, Anglija. — Nekaj tukajšnji duhovnik, ki se je ravnokar povrnil z obiska v Nemčiji, trdi, da nazijsko preganjanje cerkve utrjuje ljudstvo v veri. Pravi, da so danes v Nemčiji bolj polne, kakor so bile pred desetimi leti.

— Milwaukee, Wis. — Zadnji mesec se je vršil v tukajšnjem semenišču sv. Franciška štiritedenski poučni tečaj za duhovnike o socialnih in ekonomskih problemih. Tečaja, ki je bil pod pokroviteljstvom milwauskega nadškofa, se je udeležilo 128 duhovnikov iz enajstih ameriških škofij.

— Vatikan. — Cerkevne oblasti so bile obveščene, da se je v Nemčiji po ukazu notranjega ministra morala razpustiti federacija katoliških vseučiliških dijakov. Njeno premoženje je zapolnila država in vsako nadaljnje zbiranje je prepovedano pod strogimi kaznimi.

— Chicago, Ill. — Tukajšnja misijonska postaja Naše ljube Gospe obhaja te dni 50. obletnico svojega oskrbovanja dečkov brez doma. Ta ustanova je ena najstarejših čikaških dobroteljskih zavodov in je znana po celi deželi.

Katoliški Slovenci, podpi-rajte svoj list "Amerikanski Slovenec"!

BOJ PROTI KONKORDATU

Pravoslavna cerkev izobčila več ministrov in poslancev, ker odobravajo konkordat med Vatikanom in Jugoslavijo.

Belgrad, Jugoslavija. — Kakor je bilo že poročano, je vodstvo pravoslavne cerkve v Jugoslaviji z vsro srditostjo nasprotno, da bi se odobril med državo in Vatikanom novi konkordat, s katerim bi se uredili odnosi med državo in duhovno oblastjo in bi se priznalo katoliški cerkvi uradno enake stališče, kakor ga zavzema pravoslavna. Svojo nevoljo nad konkordatom so pokazali pravoslavni pred par tedni z javnimi demonstracijami proti vladi, ki so se končali s krvoprelitjem.

V svojem fanatizmu pa je šla pravoslavna cerkev zdaj še bolj daleč in je izobčila iz cerkve vse tiste člane vlade in poslance v zbornici, ki zagovarjajo omenjeni konkordat. Zadnjo nedeljo so duhovniki prečitali v pravoslav- nih cerkvah imena izobčencev. Med temi stoji na prvem mestu min. predsednik Stojadinović; dalje finančni minister Letica, poljedelski min. Stanković, vzgojni minister Stošovič ter šest drugih ministrov in poslancev.

Konkordat z Vatikanom je poslanska zbornica že odobrila; senat se bo baval z njim v jeseni.

FARLEY UTEGNE RESIGNIRATI

Washington, D. C. — Govorice se razširjajo, da namestnik Jim Farley resignirati s svojega mesta generalnega poštnega ravnatelja, in sicer kmalu potem, ko se kongres razide. Ponudeno mu je baje vodilno mesto pri Pierce-Arrow Motor korporaciji, vendar pa ima ostati poleg tega še naprej načelnik demokratskega narodnega odbora. Uradno o tem še ni izšlo nobeno obvestilo.

Iz Jugoslavije

Strašna vremenska katastrofa nad Zavrčem in okolico; divjanje vode in viharjev, ki so opustošili veliko polja in travnikov; uničeni so vsi pridelki. — Smrtna kosa in druge vesti iz starega kraja.

Huda ura nad Zavrčem

Zavrč, 16. julija. — V četrtek zvečer je zadela našo župnijo velikanska katastrofa. Grozna nevihta s točo in viharjem je uničila Zavrč, Dubravo, Turški vrh do Kasi-mira in Goričak. Silen vihar z debelo točo je omlatil vinograde do zadnjega grozdca, strašen naliv je odnesel zemljo in izkopal jarke do pol metra globoko, tako da posajeno mlado trsje visi le na samih koreninah. Valovi blata so zasuli njive s pšenico, travnike z lepo otavo. V dolini je potok trenutno narastel, voda pa je drla po obeh straneh potoka, poplavlila in izruvala je krompir, podkopala koruzo, da leži po njivah. Zemljo je odneslo globlje, kot smo kedaj orali. Ni povsod enako, ampak škoda je ogromna. Treba par let predvarnega kmetijskega dela in truda. Že sedaj se bojijo, kakšno bo oranje v jeseni, kako bo obrodilo prihodnje leto, ker je rodovitno zemljo odneslo, ostal je le trdi lapor ali pa trda zelena ilovica. V Turškem vrhu je na treh krajih strela zažgala, vihar je izruval močna stara drevesa, v gozdu razčesnil debele stare hraste. Drugje ni nič boljše. Vinogradi, ki so obrnjeni proti severu, od koder je prišel tisti usodepolni vihar, so docela suhi. Pri vsej nesreči je še dobro, da je bilo to neurje v noči, da ni zajelo ljudi na polju. Gotovo bi bilo zahtevalo veliko žrtev, ljudje bi se bili potopili; saj so drli s hribov taki hudourniki, da so nosili po 10 kg težko kamenje. Ljudje so naslednje jutro po vinorodnih gričih na ves glas jokali ob pogledu na opustošeni svet. Pšenica leži, kot da bi jo z valjarjem povajal, istotako koruza in krompir. Kdor nima za eno leto naprej zaloge zrnja itd., ne bo mogel živeti. Pa kako redki so taki posestniki! Kako se bo dalo gospodariti brez celotnega pridelka v vinogradih in na njivah? Za denar bo najbolj trda. Tudi če bi se imeli kaj za odprodati, ne dobe skoraj ničesar, ko so pa tako sramotne cene za pridelke in živino. Edini zaslužek bo nudila nekaterim poprava poškodovane ceste na Turškem vrhu.

Dvojna strela

Dvakrat zaporedoma je udarila strela v hlev posestnika Ludvika Sočiča v Črnelavcih. Na podstrešju je zanela požar in mahoma je bilo vse seno v plamenu. Domačini in gasilci so prihiteli in kmalu udušili ogenj, vendar je škoda za 30.000 dinarjev.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrl Hinko Vodnik, profesor, zadet od srčne kapi. Rojen je bil v Podutiku pri Ljubljani leta 1871. — V Št. Jerneju pri Ločah je umrla Marija Cvah-te, posestnica, katero je zadela kap na njeni. Mrtvo je našel na njeni pastorek, ki ji je prinesel malico.

Obsojen

Na 18 mesecev strogega zapor je bil obsojen pred kratkim Ivan Arnsšek, družinski oče in tovarniški delavec v Kranju, ki je v nekem prepiru v gostilni Ane Smolejeve na Gornji Savi pri Kranju z nožem sunil Lovrenca Ahačiča in mu prerezal žile dovodnice na vratu tako, da je prišel v nje zrak in je prenehal biti srce.

Nečloveško ravnanje s pastorkom

Mariborskemu državnemu tožilstvu je bil prijavljen 53 letni Jožef Herič iz Velike Nedelje, ker je butal svojega 7 letnega pastorka Jožefa Lasiča v zid in z njim tako brezsrčno ravnal, da je fantek duševno otopen.

Nesreča kolesarja

Pri Sv. Križu pri Litiji se je ponesrečil 34 letni delavec Alojzij Marin. Med vožnjo je trčil s kolesom v neki voz, pri čemer je dobil hude poškodbe po glavi in rokah, da so ga morali oddati v ljubljansko bolnico.

Odlikovani gasilci

Na predlog gasilske župe Maribor levi breg so bili odlikovani z zlato kolajno za zasluge sledeči gasilci: Franjo Vaupotič iz Zg. Sv. Kungote, Janko Kostanjšek od Sv. Martina pri Vurbergu, Ferdo Jagrič iz Selnice, Albin Ambrožič in Anton Hrastnik od Sv. Barbare v Sl. goricah.

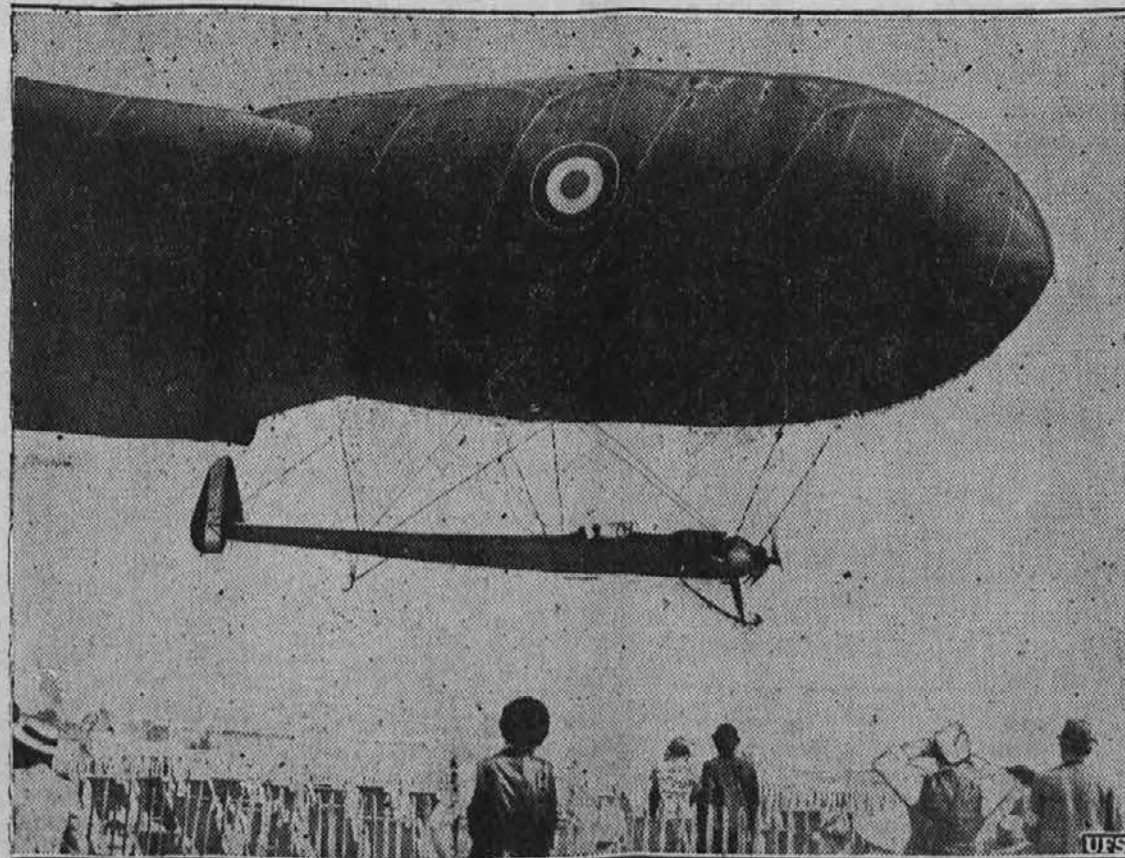
Ogenj

Na Spodnji Polskavi je ogenj upepelil gospodarsko poslopje posestnika Ivana Ludviga, s čimer trpi posestnik nad 16.000 Din škode.

Toča

Kakor se poroča, je toča v vinogradih okoli Boča napravila ogromno škodo. Komisija je ugotovila, da je popolnoma uničenega 60 odstotkov vsega pridelka.

NOVI FRANCOSKI ZRAKOPLOV

V Franciji so začeli graditi novovrstne opazovalne zrakoplove, katere vodi letalni propeler, kakor je videti na sliki. Te vrste zrakoplovi se veliko bolj hitro in lažje kretajo, kakor drugi tipi.

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in največji slovenski časnik v Ameriki

Ustanovljen leta 1921. Uredništvo: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Telefon: CANAL 5594

Izdaja in tisk: EDINOST PUBLISHING CO. Adresna uradna in poslovna: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Telefon: CANAL 5594

Redovna izdaja: vsak dan razen nedelje, praznikov in dneva po prostovolju. Cena: 5 centov. Za celoletno naročnino: \$5.00. Za polletno: \$2.50. Za četrtletno: \$1.50. Za celoletno naročnino v tujini: \$6.00. Za polletno: \$3.00. Za četrtletno: \$1.75.

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti dopolnjeni na uredništvu vsaj dan in pol pred dnem, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu je čas za četrtletno doplačilo. — Na dopise brez podpisa se ne odziva. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! — Številka poleg vašega naslova na listu znači, da tedaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem velike pomagate listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Brez naslova

Neki pisatelj je zapisal, da bi bilo zanimivo sedeti kje na sosednem planetu ter opazovati naš svet, kako se vrti in preobrača. Ni mislil toliko na svet sam, na zemeljsko oblo, marveč na razmere med ljudmi, kako žive, kakih odnošaji vladajo med njimi itd. Take želje gotovo dobi večkrat marsikateri opazovalec, ko gleda na razmere po svetu. Saj se pred našimi očmi pojavljajo vedno nove reči, ki so vselej, a le premnogokrat pa tudi zelo žalostnega značaja. Svet bi bil lahko košček paradiža, če bi bili ljudje primerni zanj, pa da bi živeli v takem razpoloženju, v katerem bi bil mogoč tak paradiž. Toda tu je tisto veliko vprašanje, ki ga še dolgo svet ne bo rešil, če ga bo sploh kdaj. Ni svet slab, ampak ljudje, ki na njem živimo, mi vsi povzročamo in ustvarjamo zaduhla gospodarska in politična ozračja, pod katerimi se da le težko lepo in zadovoljivo dihati.

Ako bi danes sedel tak opazovalec, kakor ga omenja tisti "neki" pisatelj in bi gledal na svet ter bi zaslišal streljanje in zapazil klanje v Španiji, kaj bi rekel? Ako bi skušal dognati vzroke, bi jih seveda kajpada dobil. Ali koncem konce bi rekel: Blazni ljudje so na zemlji. Zakaj ne bi take reči, taka nesoglasja na lep pameten in miren način rešili. Kaj se je treba pobijati in moriti radi tega? Pa bi zapazil tamkaj v Aziji prav isti cirkus, ko se vrši morija na debelo med Japonci in Kitajci. Kaj bi rekel? Isto kakor preje.

Predsednik Woodrow Wilson je govoril o trajnem miru pred 20 leti. Njegovo geslo je bilo, da je treba zadnjo svetovno vojno izvoziti za mir — za trajen mir na svetu. Prav je imel in veliko vero in upanje je imel. Ali ko bi še danes živel, bi videl, da vse njegovo veliko prizadevanje ni rodilo tistega sadu, kakor ga je njegovo veliko humanitarno srce pričakovalo. Koliko vojska se je že vršilo od tistega časa, ko je Wilson govoril o trajnem miru? In prav zdaj ste v teku dve velike vojne — ena v Španiji med lastnim narodom, druga na Daljnem vzhodu med Japonci in Kitajci. Mnoge druge države pa se nahajajo, kakor na vulkanu in zna počiti vsak čas tudi drugod. Prav nič ne kaže, da bi bil svet razpoložen za trajen mir. Zdi se, da so nekateri narodi, kakor ustvarjeni in menda nosijo v svojih sarih in dušah čutni poklic do vojne. Smešno, nespametno je vse to — a vendar, če sodimo po razpoloženju med narodi in ljudmi, ni mogoče soditi drugače.

Po raznih virih sestavljeno poročilo pravi, da je točasno v Španiji okrog 24,000 Italijanov; 16,000 Nemcev; 20,000 Američanov; blizu 50,000 Murav in Afrikanov; 20,000 Rusov; 6,000 Mehikancev in 12,000 Francozov, ki se bijejo na obeh straneh v Španiji. Skoro blizu 150,000 ljudi izven Španije je torej dospelo v Španijo, da se tam vojskujejo. Kako naj se vzame to? Ali jih je vodila tja ljubezen do klanja, ali so tako prepojeni z raznimi miselnostmi, da se za to izpostavljajo in umirajo na španskih bojiščih. Morda jih vodi v to zaslužek, ki pa zopet ni tak, da bi se splašalo komu glave izpostavljati pred sovražne krogle. Kdo more to uganko rešiti. Nekaj te ljudi vodi v klanje in jim podžiga pogum in ljubezen do tega nečednega posla. Drugače bi ne šli prostovoljno v Španijo na fronto. Za Špance same je to že kolikor toliko razumljivo. Tu vsaka stran brani nekaj svojega pred sovražnikom. Toda kake sovražnike naj išče v Španiji n. pr. Nemec, Rus, Američan, Italijan, itd.? Ne more biti drugače in ni drugače, kakor da jih vodi tako močna miselnost, ki jim v dušah in glavah to postavlja za dolžnost, ali pa če jim je za tiste piskave španske groše, ki jih pri tem zaslužijo. Kaj je?

Na isto smo naleteli tudi v lastnih slovenskih vrstah. Naši socialisti na Lawndale n. pr. nimajo mnogo za reči, kadar je kaka podpora potrebna v starem kraju. Naj-

manj seveda, če bi šla kaka taka podpora za kako cerkev ali katoliško ustanovo — potem se razume — da stokrat ne! Ampak, ko je začelo pokati v Španiji, so slovenska društva in naši socialisti stotake darovali v ta namen. Čemu? Zakaj?

Podobno je in zgleda, da je svet zajela neka "španska bolezen", katera dozdej še ni titulirana s pravim imenom.

TRIDESETLETNICA ŽUPNI-KOVANJA VELEČ Č. G. MONSIGNORJA J. B. PONIKVARJA PRI SV. VIDU.

Cleveland, O.
Dne 2. avgusta 1937, je poteklo trideset let, odkar je bil imenovan za župnika največje slovenske župnije v Zedinjenih državah, župnije sv. Vida, Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvar. Ko se častiti gospod ozira preko svojega delovanja zadnjih trideset let na največji slovenski župniji, smo prepričani, da gleda pred seboj neumorno delo, mnogo grenkega trpljenja in še več mučnih skrbi in odgovornosti. Delovati kot župnik na največji slovenski župniji, to bo razumel samo Rt. Rev. Msgr. Ponikvar.

Ozrmo se najprvo v njegovo preteklo življenje. V mašnika je bil današnji slavljencev posvečen v St. Paulu, Minn., dne 12. junija 1906, po tedanjem nadškofu v St. Paulu, velikem prijatelju Slovencev, Most Rev. John Irelandu. Kmalu potem je bil poslan kot duhovni pomočnik na farno v Binghampton, pozneje pa je bil imenovan za župnika na slovenski župniji sv. Cirila in Metoda v Lorainu, O. K. fari sv. Vida je prišel dne 2. avgusta 1907.

Že tedaj je bila naselbina obširna in naraščala je z vsakim letom. Ob svojem prihodu je dobil Rt. Rev. Ponikvar ponižno leseno cerkvico in zastarelo šolo in priprosto župnišče. Ljudje so bili še nekako razdvojeni, in od novega župnika se ni samo pričakovalo, da pomiri narod, da ga združi, pač pa tudi, da začne z gigantskim delom za prepotrebne stavbe obširne župnije sv. Vida.

Marsikdo bi se ustrašil gigantskega dela ter silne odgovornosti, ki je čakala novega župnika ob prihodu na župnijo. Toda naš Monsignor je šel neustrašeno na delo. Kmalu je imel okoli sebe lepo število poštrevnih faranov, ki so mu šli na roke. Možje in žene, ki so razumeli svojega župnika, mu še danes stojijo ob strani pri vsakem podjetju. Gotovo se jih bo slavljenec danes s hvaležnostjo spominjal, kajti bodrili so ga v najtežjih trenutkih, ko bi človek marsikdaj obupal.

Najprvo je bila potrebna šola za številno slovensko mladino. Farani so tedaj radi

prispevali in ni bilo dolgo, ko se je dvignilo veličastno šolsko poslopje, ki je bilo posvečeno 31. avgusta 1913. Slovenska šola sv. Vida je še danes ena največjih, ako ne največja v clevelandski škofiji. V njo zahaja od 1,500 do 1,800 otrok, in iz te šole so prišli skoro vsi naši slovenski inteligenti v Clevelandu in tudi po drugih krajih.

Med tem je fara sv. Vida rastla, in ponižna lesena cerkvica ni zadostovala niti za eno petino faranov. Od vseh strani so prosili župnika, da začne z gradnjo nove cerkve. Ljudje so obljubljali stalne doprinose. Msgr. Ponikvar je dobro vedel, kaj pomeni graditi novo cerkev. Po letih premišljevanja in sodelovanja s farani se je končno sklenilo začeti z gradnjo.

Dne 19. oktobra 1930 je bil položen vogelni kamen, in dve leti pozneje je bila blagoslovljena najlepša, največja slovenska cerkev v Ameriki, ki je dostojen spomenik slovenskih naseljencev v Ameriki. Saj ne mine skoro dan, da ne bi prišli iz te ali one naselbine v Ameriki ljudje, ki občudujejo mogočno stavbo in se čudijo njeni umetniški lepoti. Stavba je veljala \$300,000, in to v letih, ko je bilo vse ceneje.

Na ta svoja dela zre Father Ponikvar, katerega je sv. Oče imenoval oktobra meseca lanskega leta za svojega hišnega prelata v priznanje zaslug na polju vere, po tridesetih letih svojega nastopa pri fari sv. Vida. Obenem zre na svoje zveste farane, ki so mu ves čas pomagali in mu zvesto stali na strani, ozir se pa bo Monsignor gotovo tudi na one, ki so obljubili in potem pozabili. Saj Monsignor ni sebi postavil ogromne šole, veličastne cerkve, pač pa v čast božjo in ponos naroda.

Pri silnem naporu in v mučnih skrbih je slavljenec Rt. Rev. Monsignor še precej zdrav, prijazen, postrežljiv in skrbni varuh ljudi, ki so mu izročeni v varstvo v verskih zadevah. Želimo mu še naprej dobrega zdravja, delujoče sile in končnega uspeha. Upamo, da se ga bodo ob 30 letnici pastirovanja spomnili vsi in mu pripomogli, da se največja slovenska fara v Ameriki čimprej reši bremen. Z dobro voljo, skupnimi silami in vzornim vodstvom slavljenca se to lahko čimprej doseže! — A. D.

NAROČNIK IZ MICHIGANA PIŠE

Herrietta, Mich.
Ker ni v predalih nam priljubljenega Amerikanskega Slovence nikakih novic iz naše naselbine, zato se drznem jaz nekoliko napisati.
Dela imamo še več kot preveč. Kakor izgleda, bodo poljski pridelki precej obilni, če kaj vmes ne pride. Tako nam gre življenje venomer skoro enolično naprej. Pred kratkim smo pa doživeli skoro bi rekel senzacijo, to je prvi civilni pogreb, po 25. letih. — Ne pišem tega za to da bi koga žalil, zlasti ne onih, ki imajo še kaj verskega prepričanja; zato prosim še naprej oprostjenja, če bi se kdo čutil ob tem poročilu užaljenega. Zato pa tudi izpustim iz dopisa vse priimke, ko bom opisal pogreb pokojnega Louis Korošca. Izvem namreč, da me gotovi krogi imenujejo drznega, zato bom pa to napisal v naš list in čitatelji Amerikanskega Slovence naj sodijo, saj vem, da ima Amerikanski Slovenec v tej okolici več čitateljev, kot vsi drugi slovenski listi.

Dne 25. junija tega leta prideta k meni dva rojaka ter mi naznani, da je umrl rojak L. K. Povedala sta, da pobirata za cvetlice. Ko sem jima dal neko svoto, mi povesta, da bo pogreb civilen in ob enem omenita nekega rojaka, ki je moj prijatelj, da bo na tem pogrebu govornik. Ko sta odšla sem začel stvar sam za se premišljevat. Nič nisem mislil slabega, tudi od nasprotnikov ne. Ker mi je pa bilo znano, da je bil pokojni v bolj slabih denarnih razmerah, sem sprevidel, kako bodo iz brezverskih tabarov začeli streljati, da mora biti revež pokopan brez cerkvenih obredov. — Takoj drugi dan, ko sem dejal konje v hlev, potegnem na svetlo svoj School Buss in se odpravim na 18 milj dolgo pot, da se posvetujem z ondnim g. župnikom o zadevi pogreba. Ko mu stvar razjasnim, reče: To pa ne sme biti, zlasti ne če ni denarja. Če ni prostora tam v Herrietta, ga pokopljemo pa na tukajšnjem farnem pokopališču Mount Carmel in sicer mu damo prostor brezplačno in preskrbimo, da se pokopje pokojni s sv. mašo in z vsem, kakor se spodobi za katoličana, ne da bi za to zahtevali kakaga plačila. G. župnik mi napiše pismo, pritisne nanj pečat, nato reče, kateri izmed naju pojde pogledat omenjenega govornika. Tedaj se ponudim, da pojdem jaz. Ko sem prišel k njemu, mi je povedal, da so res bili parkrat pri njemu, on pa da ni hotel sprejeti, da bi govoril in je še povedal, da se sploh ne namerava udeležiti pogreba ter pripomnil, da se v take zadeve ne spušča. Od tam sem se podal v Herrietta, v slovensko dvorano, kjer je ležalo truplo omenjenega L. K. Tam sem se kmalu sešel z dvema

sinovima in hčerko pokojnega ter jim izrečem svoje sožalje nad izgubo. Podam jim pismo, ki sem ga prinesel od omenjenega g. župnika, katerega so drug za drugim prečitali, kakor sem opazil, z nekakim prikritim veseljem. Odšli so ven na kratko posvetovanje in se odločili za cerkveni pogreb, pa s pripombo, da plačajo in da nečejo zastoj. Pripomnili so, da je to zelo lepo od župnika, vendar kako bi mogli sedaj stvar urediti, ko je tukaj v Herrietta še grob izkapan. Opomnim jih da je koj drugi dan tukaj v Herrietta ob 10:30 maša, katero bo imel kaplan in tako se lahko z njim telefonično dogovorite. Takoj nato je pa pristopil France in jih začel razgovarjati. Pri tem je pa preklinjal Boga in duhovne. Jaz sem mu ugovarjal, da bi ne smel nasprotovati, ker tudi jaz nisem v prilog pisma govoril, ampak pismo samo dal prebrati, mi je rekel: Kaj ti veš če je Bog, ko čitaš samo en časopis. Jaz jih čitam pet, jaz vem, da Boga ni. Jaz ga zopet opomnim, da bi ne smel nasprotovati, če so otroci pokojnega očeta za cerkveni pogreb. Na pomoč Francetu je pa prihitela neka ženica iz Detroita, katere je zastopala neko društvo, katero spada v SNPJ. Po svojem obnašanju, ta ženica ni samo cvet brezversstva, ampak je že dozorel sad. Če je to vzorec imenovane jednote, tedaj Bog, usmili se onih katoliških vernikov, kateri spadajo v omenjeno jednoto. Koliko je jokala hči pokojnega, a ženica je vedno bolj usiljevala brezverski pogreb, da je to njeno povelje in od družva in pa želja ranjkega, pod prisego, da je resnica. — Komu neki taki prisegajo, če ni Boga in če ni duše? — Ko je neki vernik hotel moliti rožni venec, je rekla, da tega ni prav nič potreba. No in koncem koncev, so zaradi ljubelega miru tudi otroci, ustregli njeni želji in se izrekli za civilni pogreb, ki se je vršil drugi dan. Udeležba je bila zelo primerna. Ne vem, če so oni katoliški verni udeleženci smatrali za dolžnost, da se udeležijo pogreba, ali so se udeležili le radi radovednosti. O tem ne bom sodil jaz, hvaležen bi pa bil onemu slovenskemu duhovniku, ki bi stvar razjasnil v kolonah Amerikanskega Slovence, če je katoličanom dovoljeno sodelovanje pri takem pogrebu, ali čitanje brezverskega čtiva. — Toda poslušajte dalje: Ta isti France, ki ni našel Boga v časopisju, je bil govornik ko so spuščali rakev pokojnika v grob in njegove besede so bile: Izročim te črni zemlji in vsemogočnemu Bogu. Očetu, stvarniku nebes in zemlje. — Toda France, vidiš svoje napake? Našel si Boga brez časopisov in želim ti, da se daj, ko si ga našel, ostane pri tebi in v tvojem srcu, ne

(Dalje na 3. strani)

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Podlegla poškodbam

Cleveland, O. — V Glenville bolnišnici je umrla Mrs. Jennie Turk, v starosti 60 let, katero je na 72 cesti in St. Clair Ave. podrl neki truk ravno ko je hotela stopiti na poulično karo. Z neko drugo žensko je čakala na karo, pa je mimo privozil neki 22 letni fant s trukom. Medtem ko se je ona druga še pravočasno umaknila, je Mrs. Turk prišla nesrečno pod kolesa. Dasi je bila takoj odpeljana v bolnišnico, ji zdravniki niso mogli več pomagati. Pokojna je bila doma z vasi Vojsko nad Idrijo.

Rojenice

So. Chicago, Ill. — Vile rojenice so se oglasile pri družini Mr. in Mrs. Anton in Jennie Skul in jima prinesle krepko deklico. — Mrs. Jennie Skul (Špan), vodi s svojo sestro Mary dobro idočo gostilno na 63 cesti pri Jackson parku. — Srečni družini naše častitke.

Vest iz domovine

Cleveland, O. — Tukajšnji rojak Rudolf Kastelic je pred kratkim prejel iz domovine žalostno vest, da mu je v Žužemberku na Dolenjskem umrla ljubljena mati Katarina Kastelic, po domače Žlajpahova, v lepi starosti 73 let. Pokojna zapušča moža Franka, ki je bil svoj čas v Ameriki, sina, dve hčeri in sestro. Tukaj v Ameriki pa že omenjenega Rudolfa, hčer v Bridgeportu, O., dve sestri in enega brata.

Žalostna vest iz domovine

Bridgeport, O. — Tukajšnja rojakinja Antonija Kocjančič je pred kratkim prejela žalostno novico iz stare domovine, da ji je v Hinjah pri Kočevju umrla njena sestra Jožefa Škufca, rojena Lovše. Poleg zgoraj omenjene zapušča pokojna tukaj v Ameriki tudi brata Antona v Clevelandu.

Smrt jih je pobrala

— V Milwaukee, Wis., je umrla Magdalena Bokal, v starosti 70 let. Doma je bila iz Litije in je bila v Ameriki 35 let. Zapušča sina. — V East Moline, Ill., je umrl Jožef Zora v starosti 80 let. Doma je bil iz Hinja pri Žužemberku in je živel nad 50 let v Ameriki. Zapušča ženo, tri sinove in tri hčere. — V Clevelandu, O., je umrla Mary Zimec, po domače Gorup, rojena Ipavec, v starosti 49 let. Doma je bila iz vasi Ročinj na Primorskem, kjer zapušča mater, sestro in več sorodnikov. Tukaj zapušča moža, sina, brata in več sorodnikov. V Ameriki je živela 29 let.

TARZAN IN LEOPARDSKI LJUDJE

(76)

(Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

Kolikokrat je Tarzan že trgal lastno življenje, samo da je izvršil svoje drzne načrte, zato tudi sedaj ni dolgo pomišljal na nevarnost, ki mu preti v neznanu reki. Po veji se je z drevesa, ki je rastle ob vodi spustil v reko, za njim pa mala Nkima, ki ni hotela samja ostati na bregu brez Tarzana.

Komaj je Tarzan začutil, da je skočila Nkima na njegovo ramo, se je tikoj obrnil k njej in ji rekel zapovedovalno. "Tako ne bo šlo. Ti moraš ostati tukaj, kajti Tarzan lahko tukaj umre, v zobeh krokodilov. Če se do jutraj ne vrnem, vrni se k Orandu in jih kako privedi sem, da uničijo Leopardske ljudi."

Silno težko je bilo mali opici Nkimi ubogati Tarzana, toda uvidela je, da se ne more več obotavljati. Žalostna je skočila s Tarzanove rame zopet na vejo, medtem ko je Tarzan plaval vedno dalje in dalje po nevarni reki. Plaval je tako tiho in previdno, da ga najbolj čuječe uho ne bi zaslišalo.

Kot roparsko gnezdo na skali, je stal tempelj Leopardskih ljudi na majem otoku sredi divje reke, polne krokodilov, med katerimi si je moral utirati pot Tarzan, ki je hotel priti do tega razbojniškega gnezda. Na drevesu je pa čepela mala Nkima in zrla za svojim gospodarjem, dokler ni izginil v temi.

Nedeljski pomenki

Vital Vodusek

TRETJA NEDELJA V AVGUSTU

Ena najbolj nevaležnih stvari na svetu je — pisati o hvaležnosti. Ne trdim, da je ni. Tudi v evangelijski zgodbi o desetih gobavcih, ki jih je Jezus ljubeče ozdravil, beremo, da se je eden prišel zahvaliti.

A kar težko verjetno se mi zdi, da bi prav mi našli na tega hvaležnega človeka. Zlasti, ko niti enega ne znamo ozdraviti od gobave bolezni.

Hočem pa poudariti te tole:

Če na hvaležnost računamo in jo trdno pričakujemo, nam je potem mnogo, mnogo hujše, če je ni. Zato je boljše, da si je niti ne zaželimo.

Poznal sem sosednega župnika: dobrega, silno dobrega. Osi vel je v neprestanem delu in trudu za svoje farane, ki jih je imel zelo rad. Saj ga je večkrat celo kdo pohvalil; mnogi pa so rekli, da tako dobrega župnika ne bo do našli nikdar več. A ko je sredi dela hipoma zbolel in moral v bolnico, je v bridki samotni življenju zadnje dni. Nekaj jih je še prišlo na njegov pogreb; niso ga pa vzeli v domačo župnijo, za katero je vse žrtvoval. Ob obljubi ni bil njegov grob čisto za-

rašen od pleva in zapuščen.

Koliko je podobnih zgodb: o očetih, ki so z neizmernimi napor pripravi močan grunt svojim sinovom, pa se jim kot trudnim prežitkarjem nikdar niso posušile solze od žalosti nad nevaležnostjo sinov, ki so jim vse prepustili. Koliko je bilo že mater, ki so jim otroci zlato ljubezen plačevali s preziranjem in celo sovraštvom. In koliko drugih!

Nobena ljubezen, nobena dobrota ni zavarovana pred nevaležnostjo. Ni Jezusova ni bila — čeprav je Jezus delal čudeže ljubezni. Prav zato lahko v tem evangelijski premnogi najdemo veliko tolažbo.

Nikar torej ne pričakujemo v življenju hvaležnosti: nam bo vsaj eno razočaranje prihranjeno. Vsaj v tem oziru nas svet ne bo mogel ogoljufati, prevarati.

Če pa je kdo izmed nas tista redka izjema, da je našel po svoji ljubezni in dobroti hvaležne ljudi, naj ne pozabi za to globeke hvaležnosti Bogu. Zakaj to je pa res: kdor je ljubezen in hvaležnost našel, je našel košček izgubljenega parađiža...

KONKORDAT

med Sveto Stolico in Kraljevino Jugoslavijo v imenu Presvete Trojice. Amen

(Dalje)

Vzgoja duhovniškega naraščaja

Cl. XXIV.

Za vzgojo duhovnikov morejo pristojne cerkvene oblasti ustanoviti semenišča. Semenišča, ki se obstojajo ali ki bodo ustanovljena, so izključno odvisna samo od Cerkev, ki jih bo upravljala po kanonskem pravu in ki jim bo postavljala predstojnike in profesorje.

Da bodo mogle semeniške gimnazije uživati iste pravice kot javne šole, morajo izpolnjevati pogoje, predpisane za državne gimnazije.

V vseh zavodih, ki so namenjeni vzgoji duhovništva, bodisi svetnega bodisi redovnega, bodisi učni jezik jugoslovanske, razen za skolastično filozofijo in za bogoslovne predmete, ki se poučujejo v latinščini.

Cl. XXV.

Vlada bo še na dalje vzdrževala bogoslovne fakultete.

Profesorje teh bogoslovnih fakultet nastavlja država po zakonu o univerzah imeti izpričevalo o sposobnosti za pouk, h kateremu so poklicani. Izpričevalo o sposobnosti jim daje pristojna cerkvena oblast po konstituciji "Deus scientiarum Dominus", ki je sedaj temelj cerkvenih predpisov glede bogoslovnih fakultet.

Odtegnitev škofijskega odobrenja profesorjem bogoslovnih fakultet ima za posledico izgubo njihove pravice do poučevanja. Ordinarij bo v sporazumu z vlado pravčasno poskrbel za vladno odobrenje profesorja.

Vlada poleg tega priznava, ne da bi bili potrebni nadomestni izpiti, veljavnost stopnje, ki si jo jugoslovanski državljani pridobijo na rimskih papežskih univerzah. Stopnje teh univerz do imajo iste pravice kakor stopnje jugoslovanskih bogoslovnih fakultet.

Učni načrt na teh bogoslovnih fakultetah bo v skladu s splošnimi predpisi Svete Stolice v tej zadevi.

Verniki — državljani v šolah

Cl. XXVI.

V ljudskih, meščanskih, strokovnih in srednjih šolah, javnih in zasebnih, je za katoliško mladino verouk obvezen učni predmet pod nadzorom pristojne

verzi.

Vprašanje plač in, v danem primeru, vprašanje povrnitve selitvenih stroškov nagradnih katehetov se prepušča posebnemu sporazumu med vlado in episkopatom.

Cl. XXVII.

Tako pouk javnih šol kakor tudi obnašanje učiteljev mora spoštovati iskreno versko in moralno vzgojo učencev-katoličanov.

Učencem-katoličanom javnih šol učitelji ali druge oblasti ne smejo nalagati ali jih pozivati, da bi prisostvovali dejanjem kakršne nekatoliškega obreda.

Šolski načrti bodo tako urejeni, da učencev-katoličanov ne bodo ovirali pri izvrševanju njihovih verskih dolžnosti.

Obvezno izvrševanje verskih dolžnosti bo za vse šole kraljevine predpisal episkopat v sporazumu s pristojnim ministrstvom. Šolski učbeniki ne smejo vsebovati ničesar, kar bi nasprotovalo verskim načelom in čuvstvom učencev katoličanov.

V šolah, v katere hodijo izključno ali v veliki večini učenci-katoličani, bodo v mejah možnosti tudi učitelji katoličani, zlasti za predmete, ki posegajo v versko usmerjevanje učencev; v drugih pa se bo to vedno, v mejah možnosti, tako uredilo, da bo število učiteljev-katoličanov odgovarjalo številu učencev te vere.

Cl. XXVIII.

Vlada bo spoštovala konfesionalni značaj in zakoniti obstoj šol, ki že obstojajo pod vodstvom in upravo škofov ali predstojni-

NAČELNIK POLICIJE V MANILI

Za policijskega ravnatelja v filipinskem mestu Manila si je filipinski predsednik Quezon izbral bivšega policijskega častnika iz New Yorka, Th. F. Dugana, ki ga vidimo na levi na sliki. Poleg njega sedi Quezon.

kov verskih redov in kongregacij in bo dopustila ustanavljanje drugih podobnih konfesionalnih šol, v katerih bo pouk v jugoslovanskem jeziku.

Te šole vselej, kadar izpolnjujejo pogoje, predpisane za podobne državne šole, uživajo enake pravice z javnimi šolami. Zrelostni izpiti se opravljajo, kakor doslej, ob sodelovanju zastopnikov državne šolske oblasti.

Oblasti, predpostavljene tem šolam, kakor tudi učitelji, ki so v njih zaposleni, so dolžni v učenecih gojiti zavest dolžnosti do domovine, države in družbe, po načelih krščanske vere in moralnega zakona.

(Dalje prih.)

IZ SLOV NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)

samo na jeziku. Za vedno naj ostane in prežene temo brezverstva iz svojega srca, da si zopet sežemo v roke pod praporom vere katoliške in našega zveličanja. Tedaj se bo porušil temelj brezverstva v tej slovenski naselbini.

Sedaj naj se pa še povrnem k oni brezverski ženi. Kako veličanska razlika med njo in mojo ljubo pokojno materjo; zlato materjo, bi moral zapisati. Toda, zemeljski zakladi izginejo ob primeri ljubljene besede mati. Mati je bitje, na katerem visi človeštvo. Toda, kolikšna razlika med materjo in — materjo. — Ta ženica ni dopustila, da bi polnoletni otroci izrabili svojo prosto voljo in se v imenu katoliške cerkve poslovali od svojega očeta in da bi ta počival v blagoslovljeni zemlji. Pa bi se bilo morda zgodilo, če bi ne bil France našel Boga.

Ko to pišem, hite moje misli v domovino v moja mlada leta, do moje drage krščanske matere, katera nas je imela 13 otrok; spadala v III. red sv. Frančiška in se nikoli pritoževala nad zemeljskimi nadlogami. Spominjam se, ko se je prvi val brezverstva pojavil v našem kraju, nekako pred 40 leti je bilo. Mati je dobro vedela, kaj ta kuga pomeni. Nevarnost nam preti, je rekla neki večer, ko smo odmolili rožni venec. Trpel bo narod in civilizacija. Ko začne narod zanikati Boga, leze s tem nazaj v poganstvo brez Boga in brez srčne kulture. Pogani so namreč bili ki so metali žive ljudi levom in drugim zverem, da so jih trgale na kosce in ti pogani so z užitek gledali ta zverinstva, ne da bi pri tem kazali občutke usmiljenja. Otroci, Bog naj vas varuje pred tako družino. Bolje za vero umreti, kot brez vere živeti. — Navzlic temu, da je moja mati imela toliko otrok in doživela polno neugod, ni bilo pri naši hiši pomanjkanja pri jedi ali obleki. Bolj preprosto sicer, toda snažno. Beračev pa tudi nismo odganjali praznih rok iz hiše. — Lahko bi napisal še marsikaj, če se ne bi bal urednikovega koša, zato bom napisal samo še poslednje slovo od ljubljene matere.

Bilo je 15. oktobra leta 1900, ko se je približal moj dan odhoda v Ameriko. V slovo mi je mati še tiho rekla: Ne bi te pustila tako daleč če bi ne bilo vojašine. Mogoče je tudi vojna, vojna pa vedno pohujšuje. Morda tam v tujini odideš tej strašni neprilici. Če bi pa prišlo do tega, da bi moral v vojno in bi ostal živ ne smeš obupati, ker s tem, da si v vojni, izvršuješ samo dolžnosti do države in ne ubijaš iz lastne volje. Pri srcu mi je zelo te-

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Nesreča zidarja

V bolnišnici na Studencu je pri gradnji padel kakih 20 čevljev globoko 36 letni zidar France Podbešek iz Prevoja pri Lukovici. Poškodovan se je na glavi in sicer nevarno, da so ga odpeljali v bolnico.

Napad

Neki možki od Sv. Magdalene pri St. Pavlu pri Prebodu so napadli 21 letnega krojaškega pomočnika Josipa Zalokarja od Sv. Lovrenca pri St. Pavlu. Eden napadalec je Zalokarju zasadil nož globoko v desno stran hrbta. Težko poškodovani Zalokar je bil pripeljan v celjsko bolnico.

Obsojen požigalec

Mali kazenski senat v Mariboru je obsodil na 6 mesecev strogega zapora 46 letnega tesarja Antona Reckera, ker je ta že meseca novembra lanskega leta zažgal gospodarsko poslopje posestnika Alojzija Madjara in s tem povzročil škodo za nad 15.000 dinarjev.

Nova tovarna

V Lozovcu pri Šibeniku v Dalmaciji so zgradili veliko tovarno aluminija, ki je edina te vrste v Jugoslaviji. Stroj za to tovarno so postavili nemški strokovnjaki. Kakor poročajo, je tovarna pričela z obratovanjem že meseca maja in ko bo v polnem obratu, bo zaposlila mnogo delavskih

moči.

Po zraku sta frčala

Maks Regelnik, 26 letni rudniški nadpaznik iz Zrčeva in njegov sopotnik delavec Ivan Stefan, sta se vozila z motornim kolesom iz Mežice v Slovenjgradec. Ko se je Regelnik ogibal nekemu tovarnemu avtu je zadel s kolesom v obcestno ograjo tako močno, da je oba vozača v silnem loku vrlo s ceste na nižje ležeči travnik nad 30 čevljev daleč, kjer sta oba obležala nezavestna in so ju spravili v mariborsko bolnico.

Prepir med bratoma

Iz Podšumberga pri Selah je bil pripeljan v ljubljansko bolnico 32 letni posestnik Jožef Vinko. Z bratom sta se pripirala in med tem ga je brat udaril s kolom po glavi ter mu prizadejal veliko in nevarno rano.

Ogenj

V Preski pri Medvodah je neke noči nenadoma začel goreti kozolec, bivša last posestnika Karla Kavčiča iz Medvod. Kozolec, ki je bil poln sena, je zgorel do tal.

Otrok na travniku

Iz Maribora pišejo, da so nedavno našli na nekem travniku v bližini Senekovičevih plakajočega 2 meseca starega otroka. Sedaj orožniki poizvedujejo za bresčno materbo.

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo po dnevnem kursu v vse dele sveta. — Prejemniki dobijo denar po pošti na dom brez vsakega odbitka. — Včeraj so bile naše cene:

V JUGOSLAVIJO:		V ITALIJO:		V DOLARJIH:	
Za:	Din.	Za:	Lir.	Poslajte:	Dol.
\$ 2.55	100	\$ 6.50	100	\$ 5.75	\$ 5.00
\$ 5.00	200	\$ 12.25	200	\$ 10.85	\$ 10.00
\$ 7.20	300	\$ 30.00	500	\$ 16.00	\$ 15.00
\$ 11.65	500	\$ 57.00	1000	\$ 21.00	\$ 20.00
\$ 23.00	1000	\$ 112.50	2000	\$ 41.25	\$ 40.00
\$ 45.00	2000	\$ 167.50	3000	\$ 51.50	\$ 50.00

Pri večjih svotah še poseben popust. Za nujne slučaje pošiljamo tudi potni kablja. Pošiljajte naslavljajte na:

JOHN JERICH, 1849 WEST CERMAK ROAD, CHICAGO, ILL.

NE KAMENJAJTE!

P. Bernard Ambrožič

IV.

Sledi četrti članek iz nemške knjige o katoliški cerkvi:

Na vsakem drevesu najdete sadje, ki prezgodaj odpada, tako sadje najdete tudi na drevesu katoliške cerkve. Ali presojate vrednost drevesa po tistih napol zrelih sadovih, ki so odpadli prezgodaj? Ali presojate vrednost jablane ali hruska po tistem prezgodaj odpadem sadju, ki so ga bili načeli črvi in obgrizle ose? Kajne da ne? Vrednost drevesa boste precenili po sadju, ki dozori popolnoma in pride pozneje na mizo v vaši obednici.

Tudi najboljšim staršem se zgodi, da kljub vsej svoji skrbi in najboljši volji vzgoje izgubljene sina, potepinskega hčera. Nobene krivde jim ne moreš pripisati, svojo dolžnost so storili, samo Bog more soditi take primere. Dobro vemo, da otrok ne more biti 24 ur na dan pred očmi staršev. Pa čeprav bi mogli odstraniti vse zunanje skušnjave in zapeljivosti, kdo ve, koliko je otrok prinesel s seboj na svet slabega v sebi kot dediščino mnogih rodov po očetovi in materini strani. Kdo to ve? V tem je velika skrivnost naše odgovornosti, velika naloga našega življenja, da zatiramo v sebi vse slabo tudi z mislijo na to, da bo nekoč kdo naših potomcev za velike naše nemarnosti veliko trpel, ker jo bo podedoval od nas...

Seveda moremo take reči samo slutiti, natančnega ne moremo povedati o njih. Gospod pravi, da kaznuje grehe staršev v tretji rod in dalje, svetna znanost pa na svoj način potrjuje to resnico, ko razlaga, kako je človekov značaj podedovan od davnih prednikov.

Katoliška cerkev nima v svoji duhovni šoli samih svetnikov. Nasprotno, nihče, ki vanjo stopi, ni svetnik. Vsak je skozi in skozi naraven človek in prinese s seboj vse mogoče slabosti svoje narave. Tak material dobi Cerkev v obdelovanje in na tako podlago mora zidati stavbo svojega duhovnega kraljestva na zemlji. In vsako človeško dete je poleg drugega tudi otrok svojega časa. Z vsemi takimi okolnostmi mora Cerkev računati. Zakaj bi se potemtakem pohujševali nad tem, če najdemo v Cerkev najrazličnejše ljudi, gori nekje na vrhu lestve največje svetnike, tam nekje spodaj pa tudi prav velike grešnike in zločince.

Ako razumemo te reči, nas ne bo nič spravilo iz ravnotežja, ako beremo o velikanskih škandalih, ki so se v cerkvenih kronah, ker čutim, da te danes poslednjikrat gledam. — Solze so se ji vllile po licu in v tem je nadaljevala: — Oče nebeški naj bo tvoj tovariš, katerega ne smeš nikoli pozabiti. Materin blagoslov, v imenu Križanega, naj napolni tvoje srce in Njegovi sveti nauki naj bodo tvoj kažipot v tej solzni dolini. — Ob teh besedah ji zdrse roka na mojo suknjič, ona pa reče: Za božjo voljo, saj si ves moker. — Revica se ni zavedala od kod je vlaga, da je to od ljubezni bolečine, ki se je izlila iz njenega srca in skozi oči kapala na mojo obleko. — Še en objem in podal sem v temno noč. Deset let potem je tudi ona zapustila dolino solz — torej se nismo več videli.

Ko to pišem, se mi je še nekaj pripetilo. Oni rojak, ki je pobiral za cvetlice pokojnega g. K. mi je po neki osebi poslal denar nazaj. Denarja nisem sprejel. Ker ni povedal vzroka, zakaj mi denar vrača, si morem misliti, da morda za to, ker je na njem napisano "In God we Trust" (V Boga mi upamo). Če bi bila tista svota v kopecjeh ali rubljih bi bilo morda O.K., toda jaz nimam

(Konec v četrtkovi številki.)

Marko Badovinac

SPALNE SOBE

oddam v najem, s hrano ali brez hrane, pripravne za šolska dekleta in druge. Vprašajte pri: Mrs. Milkush, 2629 No. Drake Ave. (pri Logan Square), Chicago.

ZA RAZNA

električna dela

se rojakom v Chicagi vljudo priporoča

MILAN MEDEN

Pokličite:

LAWndale 7404

"Dušica"

ROMAN
Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

Pa voz je prišel skozi in "Dušica" v odurnih cunjah in z umazanim robcem na glavi, je vpil, huje nego vsi drugi: "Doli z aristi!" Zares, je dostavil mladi mož in oči so mu žarele od občudovanja za ljubljene zapovednika, "zares, ta človek je pravo čudo! Njegova drznost presega vse meje — in to je njegova sreča!"

Lord Anton je bil manj obdarjen z izbranimi besedami slave in hvale, le par krepkih, pristno angleških kletvic je našel, da je z njimi dal duška svojemu spoštovanju za nedosežnega voditelja.

"Tebe in Hastingsa potrebuje," je nadaljeval Andrej mirneje. "Druga oktobra morata biti v Calaisu. Čakaj —! To bi bilo prihodnje sredo."

"Da."

"Topot bo šlo za grofa Tournay, kakor veš, za soproga onele Francozinje. Nevarno podjetje, preklicano nevarno! Mojstersko delo "Dušice" je bilo že, ko mu je pomagal na begu iz gradu. Pa tedaj je bil Tournay le samo "politično sumljiv". Sedaj pa je obsojen na smrt — strogo zastražen. Dobiti ga preko "Rokava", to bo vsekakor izredno zanimiva igra. Seveda — Armand Just je šel ponj, in Armand, znanega republikanca, za sedaj nihče nima na sumu. Ampak — spraviti ga do morja in čez morje! Presneto vroč posel bo in bo stavil na trdo preskušnjo vso iznajdljivost moža, kakršen je "Dušica". Škoda da nisem poleg topot. Pa upam da dobim še kako povelje —"

"Ali imaš posebno naročilo zame od "Dušice"?"

"Da, in zelo važno, važnejšo nego običajno. Zdi se, da je revolucionarna vlada poslala sem na Angleško nekega svojega poverjenega zastopnika. Ime mu je Chauvelin. Zaklet sovražnik naše lige je, pravijo, in za trdno odločen, da najde, kedo je "Dušica". Izlahka ga potem upa zajeti, če bi spet stopil na francoska tla. Ta Chauvelin je pripeljal seboj celo vojsko vohunov. Zato želi naš zapovednik, naj se shajamo kolikor mogoče poredkoma in naj na noben način ne govorimo med seboj na javnih prostorih —"

Globoko sta se sklanjala nad ognjem. Ugašal je, tema je bila v sobi, le majhen polkrog pred pečjo je osvetljevala pojmajoča žerjavica. Andrej je potegnil iz žepa listnico in poiskal v njej pismo. Razgenil ga je in oba sta se nagnila, da bi ga prebrala.

Njune oči so visele na papirju, tako čisto sta bila zaglobljena v važni posel, tako dragoceno je bilo pismo, ki je prihajalo iz rok njunega velikega, oboževanega voditelja, da so njuni čuti zamrli za ves zunanji svet. Nista videla, nista slišala ničesar več —

Tam v kotu pri hrastovi klopi je rahlo zašustelo —

Temna postava se je dvignila izpod nje, neslišno kakor kača je lezla iz črne teme, bliže — bliže —

"Tale navodila si moraš prebrati in si dobro vtisniti besede v spomin," pravi Andrej. "Pismo pa uniči!"

Zgenil je listnico in jo hotel vtakniti v žep. Droben listič je zdrknil iz nje in padel na tla. Lord Anton se je sklonil in ga je pobral.

"Kaj je to?" je vprašal.

"Ne vem."

"Iz listnice ti je padlo. Zdi se, da ni bilo med drugimi papirji."

"Čudno —! Kako je prišel listič v moj žep —? Od zapovednika je —!" je dejal, ko je pogledal nanj.

Oba sta se sklonila, da bi ga prebrala. Par besed je bilo načekanih na njem.

Rahel ropot, ki se je zdel da prihaja iz veže, je hipoma vzbudil njuno pozornost.

"Kaj je to —?" sta oba hkrati dvignila glave. Lord Anton je stopil k durim in jih naglo odprl.

V tistem trenutku je dobil silen udarec na čelo med oči, da je opotekajoč se zletel nazaj v sobo. Obenem se je vrgla sključena postava iz teme na Andreja in ga podrla na tla.

Tako naglo je šlo vse, da nista imela časa misliti na brambo, niti krikniti nista utegnili. Dva moža sta pograbila vsakega, v hipu so jima zamašili usta in ju s hrptom drugega proti drugemu tesno in trdno povezali na rokah in nogah.

Eden napadalec je mirno spet zaprl vrata, krinko je imel na obrazu in prekrižanih rok je stal, ko so ju drugi povezovali.

Vse v redu, državljani!" je dejal eden izmed njih, ko je še enkrat pregledal po voje in vezi.

"Dobro! Preiščite žepe in izročite mi vse papirje, ki jih najдете!"

Tudi to se je zgodilo.

Mož s krinko je vzel papirje, nekaj časa je poslušal, — vse je bilo tiho po "Zadovoljnem ribiču". Odprl je vrata in korakal skozi nje. Štirje moški so dvignili Antona in Andreja, povezana in povita v debel sveženj, ter ju mirno in tiho odnesli iz gostilne in po temni cesti proti Doveru. Vodja drznega napada je naglo pregledal papirje.

"Ni slab, tale nocojšnji plen!" je mrmral in si snel krinko. Blede, lisičje prekanjene, majhne oči so se zableščale v pojmajočem žaru peči. "In trud ni bil zaman!"

Odprl je še nekatera pisma, ki jih je našel v Andrejevi listnici, pazljivo pregledal drobni listič, ki sta ga napadena komaj imela čas prebrati in se s posebnim zadovoljstvom muzal pismu, ki je nosilo podpis: Armand Just.

"Armand Just izdajalec — vključ vse mu —!" je šepetal zlobno. "Lepa Marjeta Blakeney", je siknil med stisnjenimi zobmi, "— sedaj mislim mi boš rada pomagala najti "Dušico" —!"

IX.

CENA ZA BRATOV ŽIVLJENJE —

V opernem gledališču je bila slavnostna predstava.

Kar je bilo bogatega in uglednega Londona, ves je bil zbran. Hram je bil nabito poln.

(Dalje prihodnjič)

List "Am. Slovenec" je last nina katoliških Slovencev v Ameriki. Kdor podpira katoliški list "Am. Slovenca," podpira katoliške Slovence v Ameriki.

Ta-le finančna transakcija se je dogodila med tremi ljudmi. Po naključju je dolgoval nečak stricu tri dolarje, stric dolgoval staremu očetu dva dolarja in stari oče pa je dolgoval nečaku dva dolarja. Ko je prišel nečak strica obiskati, kjer sta stric in stari oče živela, imel je pri sebi dolar, katerega je dal stricu na dolg, tako da se mu je sedaj dolg znižal na dva dolarja. Stric je dal potem ta dolar staremu očetu na dolg, a stari oče je pa dal dolar nazaj nečaku tudi na dolg.

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec"!

Res, prilika, kot je še niste imeli

Kupite svoj avtomobil naravnost od U. S. Auto Finance Co., največja avtomobilska finančna družba v Chicagu, in prihranite več kot polovico.

Vsak avto, ki ga prodamo, je pristno garantiran avtomobil, ki je padel nam nazaj kot lastnina. Imamo preko 200 kar, od katerih si lahko izberete; nekatere so popolnoma nove, nikdar uporabljene, katere smo dobili v lastništvo od avtomobilskih trgovcev, ki niso mogli poravnati svojih plačil tovarni. Dvajsetletno financiranje avtomobilov in tisoče na tisoče zadovoljnih odjemalcev je naša garancija, da boste zadovoljni.

Vsak avto nosi našo brezpogojno 90 dnevno garancijo in 10 dni brezplačne vožnje na poskušnjo.

1937 in 1936 Buick — 1937 in 1936 Terraplanes — 1936 Chevroleti — 1936 Fordi — 1936 Plymouths — 1936 Pontiaci — 1936 Oldsmobiles — 1936 Lafayettes — 1936 Hudsons — 1936 Chryslers — 1936 Dodges — vse po polovični ceni in nekateri manj kot pol.

Imamo tudi 1933, 1934, 1935 Dodges, Buicks, Chevrolets, Fords, Nashes, Hupmobiles, Cadillacs, Packards — sploh vsak izdelek in vzorec kar, ki se izdelujejo — nad 200 kar skupno, po nič več kot \$45.

Garantiramo, da vam prihranimo več kot 50%.

Ne kapujte nove ali rabljene kare, dokler niste videli teh v resnici čudovitih prilik.

Ni vam treba plačati v gotovini

Sprejeli bomo vašo staro karo kot naplačilo in preostanek lahko plačujete v malih mesečnih obrokih celi dve leti.

Vsak avto je garantiran, da vam bo služil in vas zadovoljil na leta, ali pa se vam vrne denar.

Ne gleda na to, kje živite, ne zamudite te čudovite prilike. Odprto vsak večer do 10. ure. — Zaprto ves dan ob nedeljah.

U. S. Auto Finance Co.

1340 W. 63rd St., Corner Loomis St., Chicago, Ill.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podpora organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PŘEMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima do 35,000 članov in članice v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 184.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42-letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštenu in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtne, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. J. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko za \$250.00; \$500.00; \$1000.00; \$1500.00 in \$2000.00 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelci je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, da se zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejša vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov. Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote", ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral (a) biti zavarovan (a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Pisano polje

J. M. Trunk

Moderno pač.

Od prav resne strani sem videl vest, da sta dve tretjini jugoslovanske akademične mladine usmerjeni na komunistično metaliteto. Ali je res ta komunistična mentaliteta tako prepričevalna, da objame tako in toliko te mladine? Ne podvomim samole, zaničkam odločno. Pač pa je, se mi zdi, postal komunistični baceil nekaj — modernega da se prime tolikih, in kar se smatra za moderno, tega se mnogi oprimejo, dasi je morda za sebi marsikaj prava budalost. Gospodična mora imeti cigareto, dasi stopi znoj na čelo, ko mora darovati Vulkanu...ali komu in stoka. Jutri pa zopet cigareto, saj smo moderni.

Hudo zafkravljanje vidim vsaj slovenskih buržujskih in modernih in študentskih — komunistov. Nekdo jih štoka pod nos:

"Znan je buržujski komunizem slovenskih študentov in študentk. Vsa študijska leta sem stradal, a si kot kmečki sin nisem nikoli skušal s silo vzeti kruha. Razmišljam, če bi bili ti gospodiči in gospo-

dične v lepih stanovanjih in lepih oblekah pripravljeni, sprejeti vsak dan nekaj tovarišev — ubogih kmečkih par na hrano? To bi bil vendar prvi korak k zbolšanju socialnih razmer. Seveda, če ti buržuji ne mislijo na zboljšanje svojih razmer."

Take zasoljene filipike ne čitaš vsak dan. Hudi komunisti za — se, da bo še lepših stanovanj in še lepših oblek za nje, drugi naj zmrzujejo in stradajo. Komunistična frakarija, ki je izpremenila le pridevnik, ker je tako zdaj moderno. V glavih je prazno, in še bolj prazno je v srcih. Komunizem pride, ampak pride tudi za buržujske komuniste.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

ZAHVALA

Sheboygan, Wis.

Ne moreva najti zadosti primernih besedi, da bi se dovolj zahvalila vsem, ki ste nama priredili tako nepričakovani "suprajs" party, za najino 25 letnico zakonskega življenja.

Bila je sobota 24. julija, ko me vpraša moj svak, Mr. Jerry Erzen, če bi hotel iti zvečer z njim pogledat en saloon v bližnjo naselbino, da se je namenil, da bi začel saloon biznes, da pri Kohler Co. se je že naveličal delati in da je dobro, če grem tudi jaz z njim, da bi videl, kako se dotično poslopje meni dopade, in tako sva se z mojo ženo odločila, da greva. Ko se pa pripeljemo v dotično naselbino in zagledamo poslopje za katero je Mr. Erzen omenil, da ga ima namen kupiti, kar pravi, veš kaj jaz ne grem gledat od znotraj, ker se mi že od zunaj ne dopade, obrnimo avtomobil proti domu. Ko pa pridemo domov, je bila hiša polna ljudi, ki nama vsi zakličejo suprajs. ter naju posadijo za mizo, katera je bila polna raznovrstnih dobrot, ki jih človek potrebuje za želodec in suho grlo, na sredi mize je stal krasni ženitovanski kejk in pa košarica cvetlic, ki so bile še okrašene v srebrni papir zaviti srebrni dolarji 25 po številu; kaj takega res nisva pričakovala tudi se nisva nadejala, da imava toliko prijateljev.

Naj se na tem mestu priskrbeli, delali in darovali za to presenečenje in vsem ki ste se udeležili tega partija:

Mr. & Mrs. Jerry Erzen, Mr. & Mrs. Frank Bohan, Mr. & Mrs. Frank Novak, Mr. & Mrs. Joe Bregar, Mr. & Mrs. Joe Butala, Mr. & Mrs. Anton Markele, Mr. Anton Podlogar, Mr. & Mrs. Kos, Mrs. Johana Suscha, Mr. & Mrs. Joe Markele, Mr. Joe Pirc, Mr. & Mrs. Frank Falle, Mr. Frank Grobelnik, Mr. & Mrs. Joe Finst, Mr. Fran Gorenz, Mr. Anton Bukovic, Mr. & Mrs. John Požun, Mr. & Mrs. Blaž Hlade, Mr. & Mrs. Frank Ribich (1), Mr. & Mrs. John Prosen, Mr. & Mrs. John Cerpich, Sr., Mr. & Mrs. Valentin Kalan, Mr. John Schutte, Miss Mary

Rezel, Mr. & Mrs. Frank Ribich (2) Mr. & Mrs. Valentin Skruke, Mr. & Mrs. Peter Droll, Mr. Joe Renusha, Mr. & Mrs. Joe Udovich, Mr. & Mrs. Anton Stiglitz, Sr., Mr. & Mrs. Frank Zavrl, Mr. Joe Gorenz, Mr. & Mrs. Joe Repenshek, Mr. & Mrs. Joe Čašel, Jr., Mr. & Mrs. Bersch, Mr. & Mrs. John Baboshek, Mr. & Mrs. John Potochnik, Mr. & Mrs. Anton Brezovnik, Mr. & Mrs. Anton Melavc, Mr. & Mrs. Anton Ribich, Mr. & Mrs. John Udovich, Sr., Mr. & Mrs. Karol Mohar, Mrs. Anton Tegel, Mrs. Louis Udovich, Mrs. Johana Gorenz, Mr. & Mrs. Joe Zoran, Mr. & Mrs. John Planinshek, Mr. & Mrs. Frank Godez, Mr. & Mrs. Frank Rafolt, Mr. & Mrs. Rosenstein, Mr. & Mrs. John Besal, Mr. & Mrs. Jakob Napotnik, Mr. & Mrs. Mike Progar, Mrs. Mary Zore, Mr. & Mrs. Frank Selko, Mr. & Mrs. Math. Dragan, Mr. & Mrs. Joe Suscha, Mr. Anton Povsich, Mr. & Mrs. Anton Cvetan, Mr. & Mrs. John Kotnik, Sr., Mr. & Mrs. George Erzen, Mr. & Mrs. Frank Simonich, Mr. & Mrs. Leo Zorko, Sr., Mr. & Mrs. Frank Boyance, Mr. & Mrs. Louis Melavc, Mr. & Mrs. Anton Shircel, Mrs. Kristina Pungarčar, Mr. & Mrs. Gottlib Pfister, Mr. & Mrs. Leo Bersch, Mrs. Ana Bukovic in sin Albert, Mr. Stanley Tomazevich, Mr. Wesley Malvec, Miss Adelyna Bohvan, Miss Olga & Daniela Hlade, Miss Mamie & Anna Stiglitz, Miss Isabele Mohar, Adolf & Albert Butala, Josephine & Marx Markele, Mr. John Ribich iz Joliet, Illinois, kateri je kaj pridno pritiskal na tipke pri svoji harmoniki, da je delal družbo še veselejšo, ter Mr. Joseph Erzen in Edward Erzen, Mr. Joseph Barbuch in Edward Barbuch.

Še enkrat srčna hvala vsem, ki ste naju tako presenetili; to nama ostane v prijetnem spominu do konca najinega življenja, pripravljena sva ob vsaki priliki po svojih močeh povrniti Vašo ljubezen, prijaznost in dobrotljivost.

Prosiva oprostite, če je po motoma bilo katerega ime izpuščeno, kar se lahko zgodi pri toliko imenih. (Ogl.) Jakob in Josephine Barbuch

Tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.

Poskusite in prepričajte se!